

Melancolii de primăvară

Ioan Grigoraș

Am răsucit o ultimă țigară
Din foi subțiri, parfum de tei în ea,
Am tras în piept un fum, cât de avară
E primăvara asta, parcă vrea

Să-ntârzie prin vămi o eră-ntreagă
Iar eu să plimb din zori în seară nori
Prin anotimpul cu substanță vagă
Și să înjur de zeci și mii de ori

Că zace soarele mahmur în stradă
Și florile nu-mbracă minijup,
Că-mi plouă cu miasme de zăpadă
Ca biciul lui Attila peste trup.

Și când privesc potopul de afară
Arunc țigara, ronțai un covrig
Și mă gândesc: am dat-o iar în bară
Că visele se ofilesc în frig.

Din volumul Recurs pentru iubire -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2013